

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Zakaj gre preveč našega denarja iz dežele?

Slovenci smo se doslej preveč držali razvade, da le to velja, kar je tujega. Zares, da velja, kar je tuje, a velja in stane več, kakor ono, kar je domače.

Razne industrijske izdelke, kakor opeko, cement, železnino in sploh priprave za stavbinsko stroko ljudje kaj radi naročajo pri tujih tvrdkah. In vendar se vsi taki izdelki dobivajo v zadostni množini in dobre kakovosti pri domačih podjetjih in trgovinah.

Obleke si naročate z Dunaja, mesto iz domačih mest in trgov. Saj ti vendar domač trgovec in obrtnik dasta posredno ali neposredno svoj dobiček zopet nazaj na ta način, da kupujeta stvari, ki si jih ti pridelal, ali naravnost od tebe ali pa od drugega trgovca, ki jih je kupil doma. Poljski pridelki, sadje, vino, domače živali, les in sploh vse, kar lahko spečaš na trgu ali pri kupcu, vse to se porabi večinoma doma. In če gre roba tudi naprej, dobiček ostane v rokah domačega trgovca ali prekupca, ki bo zopet drugič kupil od tebe robo ali blago. Čemu torej pošiljati taisti denar v tujino za blago, koje doma lahko dobiš za isto, ali še za nižjo ceno!

Prav pametno in pošteno je geslo „Svoji k svojim!“ Torej je delo ljubezni do bližnjega, ako na ta ali na drug način podpreš podjetje svojega domačina. Res, da se zove vsakdo tvoj bližnjik; a tako se reč vendar ne more razumeti, da je čifut v daljnem mestu tebi bližji, kakor v istem kraju živeči tvoj sosed.

V navadnem življenju in domačem občevarju se pravi: „Naj bo, zato, ker sva, sosed, ali prijatelj, znanca, sorodnika, — ti dam za to ceno.“ Vidiš, to je ljubeznjivo, naj bo tudi okritosrčno in ravnaj se v vseh zadevah, tako. Domačin ti bode tudi primaknil kaj h krupa ali odnehal od cene, če večkrat kupčuješ z njim. Vodi naj te povsod ta misel, da vse prija domačinu, kakor sovražnemu tujcu. Na ta način se dobi pravi pomen prijateljstva in rojastva.

Če kako robo lahko dobiš v domači vasi, ne hodi po njo v deseto vas. — Porabiš več časa, in potrošiš več denarja, če zgnibliš čas in denar v daljnem kraju, nego doma.

Domač trgovec ali obrtnik je tisto pot, ki bi jo ti moral storiti, da dobiš robo v drugem kraju, že plačal. A ker je več robe skupaj naročil, na te ne pride toliko, kakor če sam naročiš manjši del blaga. Seveda ne sme biti domač trgovec oderuh, da bi hotel imeti na enkrat preveč dobička od posameznikov.

Če si tako srečen, da moreš kaj denarja na stran dejati, naloži ga v najbližnji domači hranilnici, do katere imaš zaupanje: Slovenski denar naj se hrani in množi v slovenskih hranilnicah. Tujci ne dajo za domače naše naprave nič denarja. Če pa sem in tja vrže kako svotico za take naprave, je to le pesek v oči, da te preslepi in pričrabi za se. Tako dejanje pa ni odkritosrčno, ampak le zapeljiva vada.

Največ pa se greši pri izbiri obrtnikov in podjetnikov ter delavcev sploh pri javnih stavbah in zgradbah.

Poslojje stoji na slovenski zemlji. Denar za to morajo zlagati pri davkih in nakladah domači davkoplačevalci. In vendar se oddajajo razna obrtniška dela tvrdkam iz tujih krajev, kakor da

bi domači obrtniki ne bili dela kos. So pač mero-dajni nemško misleči činitelji, ki hočejo za vsako ceno, da se jim poje nemška slava kje tam v tujini, kjer dele poviševanja in odlikovanja. Da pa s tem sramote in ponižujejo narod, med katerim delujejo in čegar kruh jedo, to takim birokratom in aristokratom ni veliko mar.

Kedar bi imel izdati kak denar za stvari, ki jih prav ne poznaš, je pač boljše, da ti običi trdi cvenk toliko časa v žepu, da ga boš moral šteti za drugo koristnejšo stvar.

Ako greš na potovanje za zabavo, izvoli najprej domače kraje. Saj je slovenski svet vendar tako krasan, da tebi in tvoji družici lahko razvedri srce in vzplamti dušo tudi ob naj-srečnejših trenutkih življenja. Dokler imaš mlado kri, ti je ni treba ogrevati na laškem solncu, „ker solnce naše bolj blišči in hrib naš lepše zeleni“.

Le če bomo ljubili svojo rodno zemljo ob vsaki priliki ter vse duševne in materijalne sile posvečevali v njen prid, potem bode srečna in mogočna!

Revolucija na Ruskem.

Velikansko gibanje za ustavo na Ruskem je prestopilo svoj vrhunec, začela se je revolucija najprej samo v glavnem mestu Petrogradu, a od tod grozi se razširiti po vsej državi; puške pokajo, kri rdeči petrograjske ulice. Rusi umirajo za svobodo.

To silno valovanje, ves ta boj velja samo svobodi. Iz tega gibanja se vidi, kako politično zrel je ruski narod, ki noče trpeti več nad seboj tuje, birokratične vlade, temveč hoče zdrobiti okove absolutizma, ki davijo prosti slovanski duh. Vlada, ki je pod uplivom germanskim, duši vsak svobodni polet ruskega naroda, zatira svobodomiselnost časopisje, preganja najboljše sinove ruske, a zdaj je počil obroč. Vsenemci se boje, da dobi Rusija ustavo.

Ta boj, ki se vrši zdaj na Ruskem, je nekaj velikanskega in plodonosnega. Kri prelita v Petrogradu, bo pognojila ruske livade, in iz njih vzklje svoboda, iz njih zacvete slovanska misel.

Kot predklic revolucije, ki je izbruhnila z vso silo v nedeljo, kot doneč opomin carju na uho, je bila karteča, vstreljena v carski grad. V Petrogradu so namreč v četrtek po starem običaju blagoslovili vodo reke Neve. Bila je to slovesnost, pri kateri je bil tudi navzoč car s carico, mnogimi dostojanstveniki in člani carjeve družine. Pri blagoslovljenju so streljali pozdravne salve iz topov. En top baterije pa je bil nabit s kartečami in vstrelil ravno proti paviljonu ob Nevi, kjer je bil car. A kroglice so letele višje in zdrobile okna zimske palače. En orožnik je baje bil težko ranjen in umrl; ranjen je bil tudi veliki knez Vladimir.

Od tedaj je gibanje za ustavo naraščalo z vehementno silo; delavci po petrograjskih tovarnicah so začeli generalni štrajk; v državnih podjetjih so popustilo delo, in v petek je samo v Petrogradu štrajkalo okrog 150.000 delavcev. — V nedeljo so hoteli delavci s pisano prošnjo osebno stopiti pred carja in ga prositi ustave in svobode. V prošnji je bilo med drugim: „Mi hočemo rajši umreti kakor pod takimi postavami kot zdaj živeti. Car pomagaj svojemu ljudstvu! Samo dve poti sta: Svoboda in sreča ali pa grob.“ — Na potu k carjevi palači pa so bili delavci ustavljeni od vojaških kordonov, v človeške vrste so začele pokati puške, kanoni, zvižgati knuta . . .

Tu slede izvirna brzoglavna poročila:

Petrograd, 23. januarja. V sedanjem trenutku je še nemogoče pregledati strašne dogodke. Petrograd je v revoluciji. Sneg na ulicah je krvav od prelite krvi! Včeraj je bil najstrašnejši in najbolj krvavi dan, kar jih je še videl Petro-

grad. Na vseh straneh mesta, po vseh ulicah so divjali hudi boji med množico, ki je štela čez 200.000 k skrajnemu odporu pripravljenih ljudi, in med vojaško silo, ki je nastopila z brezobzirnostjo, kakor v vojski. Mrličin ranjenci so padali na stotine v sneg na ulicah. Celo noč so odnašali ranjence. Vse bolnišnice so prenapolnjene. Vršili so se strašni prizori. Pri eni sami salvi je padlo 600 oseb! Vključ temu se pa množica ni umaknila, ampak stala kakor stena. Med Petrogradom in med Carskim selom so neprehoma jezdili kurirji, da obveščajo carja. Na cesti do Carskega sela je bil postavljen cel polk kozakov. Števila žrtev se ni mogoče podati.

Petrograd, 23. januarja. Delavci so bili oboroženi z ročnimi granatami. Čakali so, da je začelo streljati vojaštvo, potem so pa pričeli metati bombe v vojake. Enega generala so skoro ubili, 3 častnike zaklali. Število ranjenih cenijo na 4000. Vrhovno poveljstvo vojaštva je imel veliki knez Vladimir.

London, 23. januarja. Število mrtvih se ceni na 2000, ranjenih 5000. Med mrličmi so tudi otroci in ženske. Justični minister je danes sprejel deputacijo, kateri je izjavil, da vlada ne bo trpela nobenih demonstracij. Na vratih vseh tovarn so bili prilepljeni vladni pozivi k miru. Delavci so lepake potrgali. Mnogo mrličev je gnusno razmesarjenih. Pogled nanje je strašen. Na stotine neoboroženih ljudi je padlo pod vojaškimi strelji. Ročne granate so pomorile več vojakov.

Petrograd, 23. januarja. O boju pri Moskovskih vratih se poroča, da je bil jako krvav. 1000 oseb je bilo ubitih, 300 ranjenih. Kozaki so kar slepo bili s sabljami po množici.

Petrograd, 23. januarja. Na delavstvo, ki je hotelo pri Aleksandrovem vrtu izročiti carju peticijo, je vojaštvo oddalo 2000 strelcev. Iz okolice korakajo velike množice ljudstva v mesto. Bati se je, da se upor zopet ne začne še z večjo močjo. Čuje se, da so delavci dobili v roke tovarno dinamita. 30.000 do 40.000 delavcev je oboroženih, drugi se še oborožujejo.

Petrograd, 23. januarja. Nad Petrogradom je proglašeno obsedno stanje in proglašen je preki sod.

Pariz. Došlo je poročilo, da se je vzdignila za reforme tudi Moskva in da je tudi cndi vstaja.

Petrograd, 23. januarja. Delavci so se polastili zaloge streljiva. Na južni strani mesta so postavili barikade. Delavci so vrgli več bomb v vojaške čete.

Petrograd, 23. januarja. Ob pol dveh popoldne se je zbrala na Nevskijem prospektu velika množica. Vojaštvo je večkrat ustrelilo vanjo.

Petrograd, 23. januarja. Delavci imajo veliko število bomb in kličejo: „Gibanje za ustavo se nadaljuje; vojna se nadaljuje“.

Domače in druge vesti.

— **Rezervistova svatba.** Pri gledališki predstavi preteklo nedeljo je bil celjski Narodni dom zopet izredno dobro obiskan. Dvorana in galerija sta bila kar natlačena občinstva vseh slojev iz Celja in daljne okolice. Igra je bila zelo težavna in je sodelovalo zelo obilo moči, pa uspela je v splošno zadovoljnost. Izmed ženskih ulog sta bili na vrhuncu dovršenosti uloga gospica Mile Sernečeve, vesele umetnice, in Štefi Dolinarjeve, čez vse pričakovanje izurjene zale natakarike. Svojim težkim ulogam so nadalje storile vso čast gospica Jožica Gregorinova in gospica Mici Jug. Posebnost večera so bil mnogoštevilni pevski nastopi, ki so občinstvo izredno zadovoljili. Ženski zbor je nastopil v čisto novi sestavi, krepak in fino

izvežban, solistinja gospica Anica Vrečerjeva je pa s svojimi izbornimi samospevi zboru pripomogla do še izrazitejše veljave. Izmed moških nlog je gospod Rafko Salmič, ob enem seveda kakor zmiraj režiser te težavne igre, igral nezadovoljnega zakonca in veseljaka umetniško lepo ter izzval s svojimi pevskimi točkami burjo priznanje s strani občinstva. Gospod Mirko Meglič (baron Žolna) je imel zelo hvaležno ulogo in je ne bi bil mogel sploh boljše izvršiti nego jo je v resnici. G. J. Mikuš, strogi narednik, vežbatelj rezervistov je v nedeljo drugikrat na celjskem odru dokazal, da je ena izmed najboljših dramatičnih moči pevskega društva, istotako je z hvalevredno pridnostjo rešil svoje čez vse težavno vlogo g. J. Koželj. Izmed vojaške družbe je pohvaliti še nastop gg. Kramaršiča, Krušiča, Cvetkoviča ter finih oficirjev dr. Lj. Stikerja in bratov Detičekov. Tudi moški zbori so prišli prav dobro do veljave. Godba je bila pomnožena za dva gospoda učitelja, J. Kvedra in J. Mola, ki sta požrtvovalno podala svojo pomoč, ter je gospod kapelnik J. Korun bil od občinstva ponovno burno aklamiran. Celjsko pevsko društvo je z nedeljsko predstavo v veselje vsega narodnega občinstva storilo zopet nov znaten korak naprej.

Kam v soboto, dne 4. februarja? V „Skalno klet“ na plesni venček „Slovenskega delavskega podpor-nega društva“ v Celju.

— Plesni venček „Čitalnice“ v Celju. Drugo plesno zabavo v letošnji predpustni sezoni priredi „Čitalnica“ v Celju soboto, dne 11. svečana ter so se priprave že začele. To se že poprej naznanja, da se druga društva z razvrstitvijo svojih prireditev izvolijo na to ozirati.

— „Celjsko pevsko društvo“. Vaja za mešani zbor se vrši v četrtek, 26. t. m. ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. Začne se s prvo koncertno pesmijo za koncert 19. marca 1905.

— „Celjsko pevsko društvo“ priredi v sredo 1. svečana ob 8. uri zvečer svojim izvršujočim in podpornim članicam in članom in od njih vpeljanim gostom zabaven večer z raznim programom. Na koncu ples. Odbor naglašja, da bode ta večer čisto neprisljen in da je balska toaleta strogo prepovedana.

— **Kazipot po sp. Štajerju** izide začetkom drugega tedna; to naznanjamo na vsestranska vprašanja. Obsegal bo okrog 400 strani važnega berila, ter mu bo, zunanja oprema prav lična. Vsakdo ga lahko vzame na pot, ker bo prikladen za vžep; kdor bo hodil po naši deželi, mu ni boljšega spremljevalca. Cena mu bo eno krono, s poštnino 10 vin. več. Naročila sprejema „Slov. obrtno društvo v Celju“; kdor ga hoče hitro imeti, naj se koj oglasi.

— **Društvo za varstvo živali v Gradcu** je dalo po c. kr. okrajnih glavarstvih razposlati na vse občine samo v nemškem jeziku razglase „Behördliche Tierschutz-Bestimmungen“, kar bi se v slovenščini glasil: „Oblastvene določbe za varstvo živali“, z namenom naj se na primernih krajih prilepijo ljudstvu v punk. Te določbe so ljudstvu ponajveč neznane; zato se tudi malokdo po njih ravna. Namen objavljenja teh določb je sem na sebi kaj hvalevreden, a je na Spodnjem Štajerskem ponajveč iluzoričen, kajti večina prebivalstva teh razglasov ne more umeti. Način objavljenja pa je največje graje vreden, ker se z njim prezira naš jezik in naše jezikovne pravice. Ne moremo si misliti, da bi društvo za varstvo živali v Gradcu ne vedelo, da je tretjina dežele obljudena s Slovenci, radi česa sklepamo, da to društvo nalašč in namenoma prezira naš jezik. Kdor prezira naš jezik, prezira tudi naše jezikovne in narodne pravice. V Gradcu vedo dobro za nas, a nas nočejo niti poznati niti priznati. C. kr. vlada gre temu žaljivemu preziranju rada na roke. Od c. kr. okrajnega glavarstva v Celju bi pač smeli pričakovati toliko pravičnosti, da bi bilo, ko je sprejelo samo nemške razglase, imenovanemu društvu, oziroma namestništvu razglase vrnilo ali vsaj naznanilo, da se z doposlanimi razglasi ne more doseči njihov namen, ker niso tiskani v jeziku prebivalstva. A c. kr. okrajno glavarstvo tega ni storilo, zato naj to store vse naše občine. Samo nemški razglasi se naj vrnejo c. kr. okrajnemu glavarstvu z naznanilom, da se ne morejo javno nabiti, ker bi se tem načinom javno prezirale pravice našega jezika,

bi se naša narodnost zaničala ter bi se pravi namen razglasov prav v ničem ne dosegel, ker prebivalstvo ne more razumeti tujega jezika. Ako bomo tako ravnali, nas bodo morali začeti spoznavati in priznavati za Slovence ne samo pri c. kr. okrajnemu glavarstvu, temveč tudi v Gradcu. Občina, ki bode molčala, bode grešila nad lastno narodnostjo in nad lastnimi pravicami. Kdor se sam ne spoštuje, je podlaga ptujčevi peti.

— **Teharje.** Kakor smo že poročali, so teharski župan in nemški občinski odborniki sedaj jezni postali, ker se volitve niso takoj razpisale, ampak se namerava prej preiskati brezmejno brezdno nemških volilnih nepostavnosti. Odložili so kar kratkomalo svoje častne službe, da bi pokazali svojo zlovoljo zoper c. kr. okrajno glavarstvo. Pa zla volja jih jo morala začasno miniti, naj so to že z dobra storili ali ne. Okrajno glavarstvo je veleuglednim gospodom izjavilo, da je že prav, če so službovanja trudni postali in odborništvo, oziroma županstvo odložijo, samo da to ne bode politične oblasti prav nič ustrašilo, da bi drugače postopala, kakor misli, da je prav in pravično. Službovanja trudni gospodje bi pa morali plačati političnega komisarja za ves čas do sestave novega občinskega zastopa; znašalo bi to vsak dan samo malenkost 14 K, v pol leta torej prilično več. Zdaj so si pa gospodje nemški odborniki stvar premislili in spet vdani v božjo voljo pezo službe še dalje prenašajo, ker bi „špas“ bil malo predrag. Vendar pa hočejo, da se z njih pleč odvali težko breme službovanja v blagor občine teharske. Sklicala se je seja in je gospod nemški župan Gorišek približno naslednji govor govoril: „Ljubi odborniki, Nemci in Slovenci, bodimo vsaj v eni stvari složni in podpišimo skupno prošnjo, naj politična oblast pritožbe zoper volilni imenik hitro reši“. Slovenski odborniki so to lepo prošnjo čuli pa so ostali in šli iz sejne dvorane, rekoč, da se Slovencem ne mudi zaradi rešitve pritožbe, ki so zelo obširne, — občinski zastop pa vsled tega ni bil sklepčen in ni se mogla skleniti niti soglasna in sploh nikakšna prošnja na politično oblast. Če pa prošnja nič ne pomaga, bode pa pomagala tožba zoper te hude Slovence, mislili so si teharski „Nemci“ in kakor govorili, tako storili! Po svojem patronu dr. pl. Jaborneggu, ki zna napraviti v enem dnevu 20 volicev, katerim se razdeli njiva, vredna 400 K. so vložili tožbo zaradi razžaljenja časti zoper Slovence, gospoda župnika, in vse druge, ki so bili toli hudomušni, da so podpisali pritožbo zoper kričeče nepostavnosti teharskih „Nemcev“ glede bližajočih se volitev. Tožili so, ker se je imenovalo v pritožbi Slovencev dva mladoletna od dr. Jabornega na slaven način napravljena devetvinarska volilca — fantiča, češ, da sta gospoda in ne fantiča, kar bi bilo razžaljivo. Pa pogoreli so spet enkrat g. dr. Jabornegg s svojimi teharskimi „Nemci“ vred in so tožbo izgubili, ker beseda fantič v slovenskem jeziku ni razžaljiva. Kako rad marsikateri paglavček sliši ljubeznjivo ime fantič ali celo fantiček! Tako torej teharska nemška „gmajšna“ škriplje na vseh koncih in krajih, odkar je zadnja tri leta v rokah Štorjancev in onih, ki so privesek in orožje v rokah štorovske nadušljive tovarne in tamošnjih nemškutarjev.

— **Mozirje.** Dne 29. decembra 1904 so bile v Mozirju občinske volitve. Županom je izvoljen g. Ivan Ovčjak. Njegova izvolitev pomeni, kakor se kaže, velik korak naprej v narodnem življenju naše občine. On sam, navdušen narodnjak, hoče dati s pomočjo istotako nar. obč. odbora primeren odgoyor nečuvnemu sklepu mariborskih mestnih očetov glede odstranitve slovenskih napisov. In prav tako! Maribor z izključno slovensko okolico, ki ima sam do polovice slovenskih prebivalcev, naj bi ne imel dvojezičnih napisov, četudi se žive nemški trgovci in kramarji skoraj samo s slovenskimi groši! V izključno slovenskem Mozirju pa naj bi se dali izzivati celo po samih nemških napisih? Izzivanjem smatramo predrznost Gradčana Hocke, ki je nadomestil pred kratkim dvojezični napis s samonemškim. Pač samo iz nevednosti — Bog mu razsveti pamet — ima samonemški napis tudi „Riemer“ Stuller. Pred vsem hoče slav. obč. odbor preskrbeti, da se izbrišeta ta dva madeža narodne občine. Ker je občina izključno slovenska in so letoviščarji, ki pohajajo naš kraj, skoraj sami Slovani ali vsaj Slovencem

naklonjeni tujci, res tudi ne vemo, zakaj se nahajajo v nar. trgu Mozirju dvojezični napisi, kakor: „hotel Kaiser von Österreich“, „Austria“, „Bierhalle“, Uhrmacher Fidey. Mozirjani, malo več narodnega ponosa in navdušenja!

— **Brežice.** Kaj se pri nas je zgodilo, povem zdaj vsemu svetu, grozodejstvo strašno se razkrilo, tu anarhija je v cvetu: Brzjavno so poročali graški listi, da so v Brežicah prišli na sled tajni slovenski tiskarni. Joj, grozno! Tajnik brežiške občine, Schallon, jo je zaduhal: smrdelo je po bombah! Izdelovali pa so v tej „nihilistični tiskarni“ tiskovine, s katerimi so hujskali Slovence zoper Nemce. Šrapneli, granate, vse pripravljeno, da bi „puštajni zletel v luft.“ Strašno, kaj? In potem, kaj je s to tiskarno? Nič! Spet enkrat so si dovolili nemški listi velikansko lumparijo. Gosp. A. Umek ima v Brežicah trgovino s papirjem in knjigoveznico. Ker ima zalogo šolskih zvezkov in in iste doma izdeluje, je želel tudi ovoje za te zvezke sam tiskati. Kupil je staro prešo in poprosil za omejeno tiskarsko koncesijo. A prejšnji obč. tajnik je to hudobno preprečil s tem, da je napravil neomadeževanemu g. Umeku slabo navedeno spričevalo. S takimi sredstvi delajo pri nas nemškutarji! G. Umek stroja ni rabil in ga je imel v svoji delavnici javno izpostavljenega. Občinski tajnik Schallon je izvedel za to javno tajnost in s stražnikom Žerjavom vdrl v knjigoveznico ter razkril to „tajno tiskarno“. Dne 19. t. m. je bila zaradi tega sodna obravnava. Po § 327 kaz. zakona je že prestopok, če ima kdo sploh tiskovni stroj, tudi če ga ne rabi. Vsled tega je bil g. Umek obsojen na 50 K. Pri obravnavi je bil obč. tajnik Schallon pozvan, naj navede vsaj en konkreten slučaj, a je moral umolkniti, ker nobenega ni mogel navesti. To je torej strašna storija o tajni tiskarni v Brežicah.

— **Rešilne talije.** Namestnija v Gradcu je priznala Ignaciju Mezetu nadtopničarju pri 8. divizijskem topničarskem polku rešilno talijo v znesku 50 K., ker je rešil dne 13. avgusta 1904 deklico Reziko Deržanič iz Vidma smrti v Savi. Meze je bil tudi odlikovan s srebrnim križem za zasluge. — Josip Peitler, zasebni uradnik iz Vidma je potegnil dne 18. avgusta 1904 potapljačega se Franja Kostanjseka iz Save, zakar mu je namestnija v Gradcu priznala rešilno talijo v znesku 52 K 50 vin. — Ista namestnija je priznala šolarčku Avgustu Škerbecu iz Vidma, ker je rešil dne 8. avgusta 1904 svoja sošolca Franja Kozolca in Dominika Zidarja smrti v Savi 105 K rešilne talije.

— **Za prihodnje porotno zasedanje v Celju** so se izžrebali sledeči porotniki: Mohorič Franc, Celje, Voh Franc, Žalec, Krajnc Ivan, Arnače, Šribar Alojz, Dobrišjavas, Makež Josip, Celje, Vehovar Ivan, Pristova, Roš Ferdinand, Št. Lenart pri Trbovljah, Mihelič Ivan, Celje, Brišnik Vincenc, Braslovce, Vrešak Josip, Celje, Kinzl Adam, Št. Jur, Ranter Franc, Št. Ilj, Šober Ignac, Podčetrtek, Brezinšek Ignac, Rogatec, Rak Ivan, Velenje, Glavač Anton, Šoštanj, Konečnik Pongrac, Gradiš, Veber Adolf, Laško, Vollgruber Franc, Celje, Hauke Viktor, Šoštanj, Verdnik Franc, Dobrova, Schildenfeld Alojz pl. Vransko, Höfler Henrik, Brežice, Metličar Valentin, Platinovec, Janič Jakob, Freienberg, Hofbauer Rajmund, Vitanje, Schwab Viktor, Celje, Majcen Franc, Dol, Vokan Vincenc, Šoštanj, Petscher Ivan, Vojnik, Kunej Benjamin, Brežice, De Toma Avgust, Celje, Kolšek Vincenc, notar, Šoštanj, Ježovinik Vincenc, Velenje, Falešchini Avgust, Brežice, Schuller Ivan, Slovenjigradec; namestniki: Čellogranc Ferdinand, Hager Konrad, Kosta Khun, Rudolf, Valentschag Josip, Vavken Janko, Celje, Završnik Jur, Št. Peter, Kolobar Janez, Kasaž, Ravnikar Janez, Celje, Maloprou Anton, Celje.

— **„Šaleška čitalnica v Šoštanju“** opozarja še enkrat na veselico, katero priredi dne 1. svečana t. l. veliki dvorani hotela „Avstrija“. Na sporedu je Nestroy-eva „Zanikrna trojica“ (Lumpacij Vagabund), burka s petjem v treh dejanjih in s predigro ter vlože njeni koncertnimi točkami. Po igri je ples, za katerega igra ciganska godba.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** je zborovalo dne 6. t. m. v celjski okoliški šoli. Navzočih je bilo 30 članov ter gosta filozof g. Prekoršek iz Vojnika in filozof g. Mastnak. Po presrčnem pozdravu mas je g. predsednik opozoril, da je prinesla „Schul- und Lehrerzeitung“ od našega društva zahtevano resolucijo zastran

dežel. odbornika Linka, ter nam dalje poročal o zborovanju „Lehrerbundovem“ v Gradcu, pri katerem se je govorilo o preosnovi naše organizacije. Blagajnik nam je poročal o denarnem stanju našega društva, na kar so se izvolili pregledovalcem računov tovariši gg. Exel, Černej in Wudler. Tajnik tovariš g. Kvac nam je podal letno poročilo o društvenem delovanju. Za društveno leto 1905 se je sestavil novi odbor tako-le: Predsednik: Armin Gradišnik, — Celje; namestnik: Tone Petriček, — Žalec; tajnik: Rudolf Wudler, — Griže; blagajnik: Lovro Šah, — Teharje; pevovodja: Rajko Vrečar, — Žalec; arhivar: Josip Žager, — Celje; odbornika: Ludovik Černej, — Griže, Franjo Krajnc, — Celje. Prihodnje zborovanje se bo vršilo dne 2. februarja.

— **Redek slučaj.** V Gornjem gradu slave letos tri društva svoje jubileje in sicer: „Čitalnica“ 25 letnico, „Požarna bramba“ 20 letnico, „Pevsko društvo“ pa 15 letnico svojega obstanka. V proslavo teh jubilejev nameravajo vsa ta društva prirediti skupno veliko ljudsko veselico na prostem in sicer meseca julija ali avgusta. K tej slavnosti se povabijo vsa sosedna društva in je pričakovati večje udeležbe, ne samo Gornjesavinčanov, temveč tudi drugih okoličanov. (Opomba uredništva.) Z veseljem pozdravljamo složno delovanje treh tako znamenitih društev. Poročati hočemo vedno o pripravah za slavnost, ker nam je obljubljeno točno poročanje. Kaj pa, ali bi ne bilo mogoče, da bi mi Spodnje savinci takrat priredili večji izlet v posete našim dragim bratom ob Gornji Savini? Ker je Gornji grad v bližini Kamnika, gotovo pride tja tudi precej Kamničanov, saj so si dobri sosedje in ker Gornjegrajci pričakujejo tudi Vrančane in Šoštanjčane — hajd, pojdemo še mi. Priporočamo to v pretresovanje našim društvom!

— **Slovenjebistriško učiteljsko društvo** je imelo svojo prvo zborovanje za leto 1905 dne 5. januarja v Slov. Bistrici. Zborovanja se je udeležila le tretjina članov. Ta mlačna udeležba nas sili k mnenju, da manjka učiteljsvu prave volje za skupno delovanje. Čaka nas pa še mnogo dela v pedagogičnem, didaktičnem in gmotnem ezi. Stopimo v trdno zvezo k skupnemu delovanju in delujmo na to, da postanejo vsi učitelji okraja brez izjeme udje društva in marljivi obiskovalci učiteljskih zborovanj. Zbor je sklenil enoglasno poslati g. Robiču in vsem slovenskim deželnim poslancem zahvalno odreso za krepko postopanje v povzdigo šolstva v prid učiteljstva sploh in posebno za odpravo tretjega plačilnega razreda. Društvo si je izvolilo g. Gregor Polanca za predsednika. Prihodnje zborovanje je prvi četrtek v mesecu marcu t. l.

— **„Klub konjskih slov. sameev“** priredi dne 18. svečana t. l. samski maskaradni ples, pri katerem bode svirala slav. celjska narodna godba. Člani pripravljalnega odbora že pridno izvršujejo oddeljene jim naloge. Slišimo, da se bodo tačas vsi pritlični prostori „Narodnega doma“ lahko primerjali z razcvetenim pomladanskim gajem. Pogumno naprej.

— **Letnik „Domovine“ 1904** podari nek rodoljub sl. bralnemu društvu, ako se zgledi zanj pri uredništvu in pošlje poštino, t. j. 72 vinarjev v zamkah.

— **Logarovci.** Pri volitvi občinskega predstojnika v Logarovcih, okraj Ljutomer, je bil zopet involjen g. Franc Štuhec. Zaslužnega moža, kateri opravlja to službo od leta 1880, to je celih petindvajset let, je imenoval občinski odbor o priliki izvolitve častnim občanom ter mu izročil častno diplomu. Na mnogo leta!

— **Zborovanje „Südmarke“.** Pred tednom je germanska celjska zalega, zbrana v „Südmarki“, zborovala v hotelu „Stadt Wien“ v Celju. Tedaj je romal po nemških krtinah plačani potovalni učitelj(!) „Südmarke“ Heeger; ta je prišel navduševati tudi celjske patrone. Ta klavirni vitez iz nemških rovt seje seme razdora med mirno prebivalstvo; na shodu v Celju pa je moral žalostno priznati, da Judeževo delo ponemčevanja ne gre tako od rok, kakor žele Vsenemci. Heeger je očital celjskim „fajlicam in herlekom“, da nimajo potrebnega navdušenja, da so premalo „völkisch-national“, da vihajo nos, kadar so v družbi celjske fakinaže! To pa rodi slabe sadove za dobro nemško stvar. Celjske dame pa bi samo plesale, a nemška domovina je lačna. — Heeger je stavil v vzgled „svojcem“ delovanje Slovencev

in Čehov na narodnem polju. O zadnjih poročah, da je njihovo šolsko društvo samo v letu 1902 nabralo 800.000 kron za svojo deco v obmejnih krajih. Zlasti je imel v železnicah slovensko narodno duhovščino. Celjska nemškutarija pa je povabila oči in dolgih nosov poslušala, ko ji je Heeger pravil pridige.

— **Celjski zagrizenci pojdejo na luno.** Tisto slavno predavanje graškega profesorja o luni je minulo. Po mestu se zdaj govori, da zagrizence od tedaj grozno luna trka. Ta bolezen je postala kar epidemična. Zdaj premišlujejo, ali bi jim ne kazalo naseliti se na luno. Poznajo tam vsako dolinico in kotlinico, in prav mika jih, da bi jo obiskali. Če bomo Slovenci vrlo držali skup, ne podpirali Nemcev, pa jo bodo lepega dne popihali drug za drugim. Kam? Na luno!

— **Z razbeljenim železom žgan.** V Slov. Bistrici sta 20letni kovaški pomagač Janez Žigert in 19letni kovaški učenec Jožef Šip zvalila dne 13. nov. l. l. pet in pol leta starega Adolfa Trunkl, sina kolarskega mojstra, v kovačnico. Tam sta ga slekla in mu z razbeljenim železom vžgala znamenje J. S. Zaradi tega sta bila kaznovana od mariborske okrožne sodnije Žigert s štiri mesečno ječo in Šip pa s šestmesečno ječo. Šip je namreč grozil fantu, da ga bosta še enkrat, če ju bo izdal.

— **Kaj se je z „giftno kroto“ zgodilo?** Ptujski „Štajerc“, ki je zlezal v nedeljo na beli dan, prinaša na uvodnem mestu razsodbo, da je kaznovan z globo 20 kron; če pa jih ne bo plačal, gre v luknjo. Vedno bolj proti koncu gre ta listič, in iz Ptuja se nam piše, da štajercijanci nočejo plačati kazni, na katero so obsojeni; zato bodo „krotarja“ zamehurili. Isti list, ki vedno piše o goljufanem ljudstvu, skuša z goljufijo se ljudstvu prilaskati. Večjega hinavca ni od „Štajerca“, in njegovi podrepaniki so začeli uvidevati, kam vodi ta nora gonja ptujskih renegatov. V zadnji številki obljublja „krota“ „da bodeta dva klerikalca od „Štajerca“ okrtučena na skorem, da se bode kar kadilo“. „Štajerc“ s krtačo! To je najnovejša pridobitev; ptujski golazen gre rakovo pot.

— **Smrt na delu.** V sredo zjutraj so štirje delavci v Hudinji pri Celju zlagali borova debla z voza. Pri tem je 9 metrov dolgi borovec prehitro zdrčal in padel na delavca Zupanca iz Teharij. Zmečkalo mu je prsi, in čez nekaj minut je bil delavec mrtev.

— **Uboj ali nesreča na Ostrožnem?** Dne 13. t. m. ob 4. uri zjutraj zasliši dekla krčmarja Zagodeta neko stokanje pred kuhinjskimi vratmi. Gre pogledat in vidi domačega hlapca Tibeca, le v srajci in hlačah ležati na tleh nezvestnega. Pokliče gospodarja, a vsi poskusi, da bi hlapca spravili k zavesti, so ostali brezuspešni. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je še isti dan umrl. Tibec je prišel takrat o polnoči domov, ne da bi tožil o kakšnih bolečinah, in šel spat. Drugi dan pa je imel razklano črepinjo. Pred dnevi pa so zaprli nekega Oprčkala iz Stražice, ki je na sumu, da je ubil Tibeca, in sicer zato, da bi on prišel za hlapca k Zagodetu. On je na prav slabem glasu; zasledovala ga je policija zaradi goljufije. Preiskava bo že dognala, kako in kaj.

— **Zlata poroka.** V soboto, dne 21. prosinca 1905 je praznoval starosta graških Slovencev v Gradcu, g. France Hrašovec, svojo zlato poroko v skromnem krogu 8 preskrbljenih otrok, 16 unukov in 1 pravnukinje. Čestitamo!

— **Proti enakopravnosti slovenskega jezika pri koroških sodiščih.** Deželno sodišče je 21. t. m. pokopalo zadnjo trohico enakopravnosti. Dočim se doslej na civilnih razpravah ni ugovarjalo slovenskim zagovorom, je v soboto o priliki razprave o slovenski sestavljenem prizivnem spisu storil sodni sklep, da se prizivna razprava vrši nemški in mora nemški govoriti tudi zastopnik prizivatelj, dr. Brejc. Slednji je odložil zastopstvo, predlagal preložitve razprave, da osebno nenavzoča stranka izbere drugega zastopnika. Predlog je bil odklonjen. Obravnava se je nadaljevala nemški. Niti priziv se ni slovenski prečital, temveč v nemškem jeziku.

— **Gibanje med koroškimi Slovenci** vedno bolj raste. Zadnji „Mir“ poroča kar o sedmih društvenih zborovanjih. 22. t. m. so bila zborovanja na treh krajih, pri vseh bili poleg drugih navzoči tudi govorniki iz Celovca. Tudi za prihodnje nedelje so zborovanja že v načrtu.

— **Nesreča na železnici.** Pod Roščico na Koroškem je skočil s tira na 10 metrov visokem

mostu vlak s stavbinskim materialom. Najprej je padel v globočino železniški stroj. Vlakovodja je bil takoj mrtev; več zaviračev je smrtno-nevarno ranjenih.

— **Burja na Kranjskem.** Silna burja je 18. t. m. prevrnila pri Sv. Vidu na Notranjskem poštni voz, ki je vozil v Vipavo ter ga vrgla preko cestnega nasipa 10 metrov globoko. Težke vozove je burja z lahkoto premetavala. Tudi v Trstu je silna burja, vlaki iz Italije imajo zamude.

— **Nov slovenski list v Ameriki.** V Pittsburgu je začel izhajati „Delavski prijatelj“ prvi in edini slovenski delavski list v Pensilvaniji. Izdaja ga neki P. M. Schlander.

Dopisi.

Iz Ljubljane. Družba sv. Cirila in Metoda pred sodiščem. Dvajset let že skoraj deluje neumorno naša dična šolska družba sv. Cirila in Metoda. V neprestanih bojih je morala izvrševati nesebično in požrtvovalno narodno delo. Neštetokrat je apelirala na slovensko javnost, naj povrača hvaležnost s hvaležnostjo. Z geslom „Mal položi dar domu na altar“ je spominjala slehernega Slovenca na narodno dolžnost. In mi smo se vsikdar odzvali, — pozabili smo na vse, kar je okrog nas — z idealnim navdušenjem smo ji segli roko v pomoč ter ponudili zvesto srce za zvestobo. Zadnje dni pa je bila družba v tako kritični dobi, kakor še nikdar. Našel se je med nami človek, ki se je drznil s salom na glavi klicati našo družbo pred sodišče, in spraviti naš bori narod pred vsem svetom v sramoto.

Več mesecev so že krožile po Ljubljani govorice, ki so stavile založnika kave družbe sv. Cirila in Metoda, trgovca Josip Jebačina, v čudno luč. Ivan Jebačin je hotel storiti temu kratek konec ter je postavil na zatožno klop družbinega podtajnika g. Maksa Bradaško vsled razžaljenja časti.

V petek, dne 20. t. m. se je začela razprava pred ljubljanskim sodiščem. Predsedoval je sodni svetnik Vedernejak. Jebačina je zagovarjal dr. Kušar, Bradaško pa dr. Hrašovec iz Celja. Spravni poskus se ni posrečil in prečitala se je obtožnica: Pri odborovi seji šentpeterske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je trdil Bradaška, da se nahaja družba v prav slabem gmotnem položaju, česar je prav mnogo kriv trgovec Jebačin, ki je družbo prikrajšal in oškodoval, ker ni družbi plačeval tega, kar bi moral dajati. Dokazoval je to s tem, da je navajal, kaj je bil Jebačin, predno je začel tržiti s kavo, in kako bogat je sedaj. Tudi je dejal, da je Jebačin uvedel zvezdno kavo, ki jo prodaja za 1 ali 2 kr. cenejše, vsled česar je vodstveno društvo zgubilo zaupanje vanj in pretrgalo z njim zvezo. Obtožnica naglašala, da je Bradaška obdolžil Jebačina nerealnosti in sleparstva, vsled česar zahteva zadoščenja. Nastopajoč dokaz resnice trdi obtoženec, da sta šla vsled vodstvenega sklepa z dr. Ivanom Svetinom revidirati. Tamkaj se je skazalo, da se knjige niso popolnoma pravilno vodile. Podatki od 23. grudnia 1903 do 20. prosinca 1904 so popolnoma manjkali. Jebačin se je opravičeval s tem, da ni ničesar prodal. Leta 1902 je prodal več kot osem vagonov kave, za kar bi moral plačati najmanj 1600 K, plačal pa je samo 600 K. V knjigah so bile razne rubrike zamenjene.

Jako sumljivo je bilo pri reviziji, da se je Jebačin branil pokazati nekatere knjige in da računskih knjig od leta 1902 sploh ni bilo dobiti. Nato je sedem prič izpovedalo, da se je seja, pri kateri je Bradaška govoril omenjene stvari, smatrala za zaupno in tajno.

Nato so bili zaslišani odborniki družbe sv. Cirila in Metoda, ki so vsi govorili v smislu obtoženca.

Po govorih tožnika in zagovornika proglasi sodišče razsodbo in oprosti obtoženca. Sliši se, da se zanima za Jebačina državno pravdnitvo. Družba sv. Cirila in Metoda nastopi pot civilnega procesa, g. Bradaška pa vloži proti Jebačinu tožbo zaradi žaljenja časti.

Politični pregled.

— **Državni zbor** ima danes prvo sejo. Izmed 169 nujnih predlogov, ki so še nerešeni, so jih poslanci mnogo umaknili. Včeraj so imeli češki in jugoslovanski poslanci posvetovanje; sklenili so, da hočejo čakati, predno zavzamejo stališče napram vladi. Sklenilo se je, da hočejo tudi odslej postopati vzajemno. Jutri ni seje; v

četrtrek pride v razpravo predloga, da se dovolijo podpore vsled nezgod oškodovanim. Kredit za podpore obsega 15 in pol milijona kron.

— **Razmere med Avstrijo in Italijo** so, kakor se trdi, nekoliko skrhane, dasi sta obe državi zvezani v politični trozvezi. Iredenta se širi in množi, sumljive vojaške naprave, dejstvo, da generalni štab italijanski govori o novih utrdbah ob avstrijskih mejah in da so se pokazovale italijanske torpedovke na važnih točkah našega obrežja, to in drugo je napotilo Avstrijo, da se hoče zavarovati za vsak slučaj in pomnožiti posadke ob italijanski meji.

— **Srbska vlada** je najela 70 milijonov frankov novega posojila, ki ga kralj hoče porabiti v vojne namene. Ministri niso zadovoljni. Nastala je kriza.

— **Na Ogrskem** se ponavljajo vsak dan izgrede. V Aradu so 21. t. m. Košutovci preprečili shod liberalnega poslanca. Izgredniki so se tepli s policaji in je bilo mnogo oseb ranjenih, med njimi 12 policistov. Zaprli so 150 oseb. Rumunci delajo z vso resnostjo na to, da bodo izvoljeni njihovi kandidati. Z vso gotovostjo upajo, da si pribore 15 poslaniških mest. Ogrski nadškof Vaszary je pisal vikarju v Trnovem, da obžaluje in graja vse duhovnike, če nastopijo ali delajo za slovaške kandidate. Žalostno, da nastopajo mažarski cerkveni dostojanstveniki na tak način. Pri volilnem gibanju na Ogrskem je bilo doslej 7 mrtvih 112 ranjenih. — Včeraj je imela vladna stranka shod v Losoncu; prišlo je do velikih pretepov. Orožniki so streljali, štirje možje so ubiti, mnogo ranjenih.

— **Dogodki na Balkanu.** Od turške obmejne postaje Mustafa Paša prihaja vest, da se je Turčija zopet pričela oboroževati. Veliko število topov in streljiva so spravili tja preko Adrianopla. Vedno bolj se tudi kaže, da delovanje civilnih komisarjev v Makedoniji, nima vspehov. Civilni komisarji naj govore kar hočejo. Hilmi paša odločuje. Turška vlada je porabila čas, katerega so ji vlasti dale za ureditev razmer v Makedoniji v ta namen, da se je vojaški ondi bolje utrdila. Treba bo resno misliti na to, kako se ondi stori konec prelivanju krvi še pred koncem rusko-japonske vojske. Varnost v Makedoniji je manjša nego je bila prej, število vstaških čet se je pomnožilo. Interes Avstrije zahteva, da se napravi red.

Rusko-japonska vojna.

Kozaški pohod. Konjenica generala Miščenka se je srečno vrnila s pohoda izza hrbta japonske armade. Ruske izgube znašajo 300 mrtvecev in ranjencev. Ta pohod je Japonce silno vznemiril, to tembolj, ker so jim Rusi odvzeli več nego 500 vozov provijanta in ker se japonski armadi vkljub vsem naporom ni posrečilo, zajeti kozake in jim onemogočiti vrnitev. Japonci se boje, da bi se ti pohodi, proti katerim se čutijo popolnoma brezmočne, večkrat ne ponavljali.

Iz Mandžurije. Pri Huanšanu se je vršil 20. t. m. boj med sprednjimi stražami. Dne 12. t. m. so obstreljevali Japonci bližnje kraje. Rusko topništvo je streljalo na japonske čete, stoječe južno od Vagance. Ruski vojaki so se naveličali nedelavnosti ter žele boja.

Obe armadi v Mandžuriji se pripravljata na odločne boje. Posebno hite Japonci. Zanje je sedaj zadnji čas, da napadejo Ruse, predno Rusi dobe veliko premoč nad njimi.

„Novoje Vremja“ poroča 18. januarja iz Huanšana: Na japonski fronti je opaziti živahniješe gibanje. Nasproti „Putilovemu griču“ se je dvignil japonski zrakoplov. Kitajci pripovedujejo, da se na vzhodnem krilu delajo podzemne koče za čete iz Port Arturja.

V Koreji se tudi pripravljajo važni dogodki. Ob meji severne Koreje, 150 km zahodno od Vladivostoka, stoji pri Nikolskoje 30.000 Rusov, ki bodo ovirali morebitno prodiranje japonskih oddelkov proti Vladivostoku. Skoro gotovo pa bodo Japonci sedaj iskali najprej le odločitve v Mandžuriji, zato ima teh 30.000 Rusov morda drug namen. Ali se ruska armada pomika za hrbet japonski?

Tretje rusko brodovje. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Petrograda: Tretje brodovje, čegar poveljnik je bil imenovan podadmiral Nebogotov, tvori 4 oklopnice, eno oklopno križarko ter 6 do 10 torpedovk. Zatrjuje se, da to ladjevje na vsak način odpluje koncem tega meseca na Daljni Vstok. Admiral Roždestvenski ga počaka na Madagaskarju. Divizija obstoječa iz 4 križark in par torpedovk, kateri poveljuje kapitan Petrovski, je dospela v Džibuti in se usidrala izven pristanišča. V nekaj dneh odpluje proti Madagaskarju, kamor dospe v približno desetih dneh.

Loterijske številke.

Trst, dne 21. februarja 1905: 34, 5, 58, 71, 29.
Lince, „ „ „ „ 8, 37, 6, 86, 3.

Večjo množino

cepljenih trt

in sicer:

— - - **móslar na ripario portalis** - - -
burgundec beli na ripario portalis,
laški rizling na rupestris monticolo
in nekaj tisoč mešanih vrst ima **naproday**
Anton Mohorič v Ljutomeru. Cena
po dogovoru. (35) 3—1

VABILO

(39)

OBČNI ZBOR

„I. štajerskega skladišča za hmelj v Žalcu“

ki se bode vršil

dne 29. prosinca t. l., ob 3. uri popoldne
v zgornjih prostorih gostilne Hausenbichler v Žalcu
s sledečim sporedom:

1. Poslovno poročilo.
2. Račun za upravno leto 1903/4. in nje bilance ter določitev vrednosti zadržnega deleža v smislu § 7 zadržnih pravil.
3. Poraba dobička, oziroma pokritje zgube.
4. Prodaja zemljišča na severni strani hmeljarne.
5. Nabava bencin motorja in stavba strojnice in stanovanja za hišnika.
6. Odobrenje nagrade načelnštva.
7. Kako naj se iztirjajo stari dolgovi.
8. Volitev načelnštva in nadzorništva.

ŽALEC, dne 22. prosinca 1905.

Za načelnštvo

Dr. M. Bergmann l. r.
predsednik.

Anton Petriček l. r.
tajnik in blagajnik.

Za svečnico!

Častiti duhovščini in slavnemu občinstvu priporočam svoje fine

voščene sveče in voščene zvitke.

Gg. trgovcem dajem zdaten popust. — Za obilna naročila se najvljudneje priporočam.

Lovro Pokorn, svečar v Celju

Graska cesta št. 16. (37) 2—1

Jabolka.

Prodajam 10—12 meterskih stotov lepih obranih jabolk, mošancelj in baumanova rajneta (mtr stot 100 kg) 20 kron, postavljene na postajo Brežice.

Franc Degen

Gornja Sušica, Bizeljsko pri Brežicah.

Posestvo

nad 38 oralov zemlje, gozdov in travnikov, $\frac{3}{4}$ ure od Celja oddaljeno, je za ceno 13000 kron

naproday.

Naslov se izve pri upravištstvu tega lista. (36) 1

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 5

Kuhinjsko posodo in opravo, namizno orodje, umivalne garniture in železno pohištvo ter vse druge k pohištvu potrebne stvari priporočam v bogati zalogi

Zvonci za sani. Drsalice.

Skrbna in točna postrežba.

za neveste

od najnavadnejših do najfinejših vrst po zelo nizkih cenah

trgovina z železnino

„MERKUR“

P. Majdič, Celje.